

FJÄRDE PÅSKVECKAN

MÅNDAG DEN 8 MAJ

Läsning

Apg 11:1-18

Apostlarna och bröderna i Judeen fick höra att också hedningarna hade tagit emot Guds ord. När Petrus kom upp till Jerusalem, ställde de omskurna honom till svars för att han hade besökt oomskurna och ätit med dem. Petrus redogjorde då för allt som hade hänt: »Jag var i Joppe, och medan jag bad föll jag i hänryckning och hade en syn. Det kom ner något som liknade en stor linneduk. Hängande i sina fyra hörn sänktes den från himlen och kom ända ner till mig. Jag såg efter vad det kunde vara, och då fick jag se markens tama och vilda fyrfotadjur och kräldjur och himlens fåglar. Jag hörde också en röst som sade till mig: 'Petrus, slakta och ät!' Men jag svarade: 'Nej, nej, herre. Något oheligt eller orent har aldrig kommit i min mun.' För andra gången talade en röst från himlen: 'Vad Gud gjorde till rent skall inte du göra till orent.' Detta hände tre gånger, och sedan drogs alltsammans upp till himlen igen.

Just då stannade tre män utanför huset där vi var. De hade skickats till mig från Caesarea, och Anden sade åt mig att följa med dem utan att tveka. De sex bröderna här följde också med mig, och vi kom hem till mannen. Han berättade för oss hur han hade sett ängeln stå i hans hus och säga: 'Skicka bud till Joppe efter Simon som kallas Petrus. Han har något att säga som skall rädda dig och alla i ditt hus.' Och när jag då började tala, föll den helige Ande över dem alldeles som över oss i den första tiden. Då kom jag ihåg att Herren hade sagt: 'Johannes döpte med vatten, men ni skall döpas med helig ande.' Sedan de kommit till tro på herren Jesus Kristus, har Gud alltså gett dem samma gåva som vi fick. Hur skulle då jag kunna hindra Gud?« När de hörde detta lugnade de sig, och de prisade Gud och sade: »Så har Gud gett också hedningarna möjlighet att omvända sig och få liv.«

Responsoriepsalm

Ps 42:2-3; 43:3-4 (R. Ps 41:3a)

R. Min själ längtar efter Gud, efter den levande Guden
eller: Halleluja.

Som hjorten trängtar till vattenbäckar,
så trängtar min själ efter dig, o Gud.
Min själ törstar efter Gud, efter den levande Guden.
När skall jag få träda fram inför Guds ansikte? R.

Sänd ditt ljus och din sanning, må de leda mig,
må de föra mig till ditt heliga berg och till din boning,
så att jag får gå in till Guds altare,
till Gud, som är min glädje och fröjd,
och tacka dig på harpa, Gud, min Gud. R.

Halleluja

Joh 10:14

V. Jag är den gode herden, säger Herren.
Jag känner mina får, och de känner mig.

Evangelium

Joh 10:11-18

Vid den tiden sade Jesus: »Jag är den gode herden. Den gode herden ger sitt liv för fåren. Den som är lejd och inte är herde och inte äger fåren, han överger fåren och flyr när han ser vargen komma, och vargen river dem och skingrar hjorden. Han är ju lejd och bryr sig inte om fåren. Jag är den gode herden, och jag känner mina får, och de känner mig, liksom Fadern känner mig och jag känner Fadern. Och jag ger mitt liv för fåren. Jag har också andra får, som inte hör till den här fållan. Också dem måste jag leda, och de skall lyssna till min röst, och det skall bli en hjord och en herde. Fadern älskar mig därför att jag ger mitt liv för att sedan få det tillbaka. Ingen har tagit det ifrån mig, jag ger det av fri vilja. Jag har rätt att ge det, och jag har rätt att få det tillbaka. Detta har min fader bestämt för mig.«

TISDAG DEN 9 MAJ

Läsning

Apg 11:19-26

De som hade skingrats under den förföljelse som började med Stefanos nådde ända till Fenikien, Cypern och Antiochia, och de förkunnade ordet endast för judar. Men några av dem var från Cypern och Kyrene, och när de kom till Antiochia, predikade de också för icke-judar och lät dem höra budskapet om herren Jesus. Herrens hand var med dem, så att ett stort antal kom till tro och omvände sig till Herren. Ryktet om detta nådde församlingen i Jerusalem, och man skickade Barnabas till Antiochia. När han kom dit och fick se bevisen på Guds nåd, blev han glad och manade alla att helhjärtat hålla sig till Herren; han var en god man, fylld av helig ande och tro. Och åtskilliga människor vanns för Herren. Barnabas fortsatte sedan till Tarsos för att söka upp Saul, och när han hade funnit honom, tog han honom med sig till Antiochia. Där kom de sedan att vara tillsammans i församlingen ett helt år och kunde undervisa en avsevärd mängd. Och det var i Antiochia som lärjungarna för första gången fick heta kristna.

Responsoriepsalm

Ps 87 (R. Ps 116:1a)

R. Lova Herren, alla folk
eller: Halleluja.

Herren älskar Sion, som han har grundat på heliga berg,
han älskar det mer än andra boningar i Jakob.
Ärofulla ting har sagts om dig, du Guds stad. R.

Rahab och Babel skall jag nämna bland mina bekännare,
liksom Filisten och Sor och Kush

– även om dem skall det heta: »Där är de alla födda.«
Men om Sion skall det sägas: »Det är hon som har fött oss«,
och den Högste skall hålla Sion vid makt. R.

När Herren tecknar upp folken,
då skall han räkna så:
»Där är de alla födda.«
Och under sång och dans skall de säga:
»Alla mina källor är i dig.«

Halleluja

Joh 10:27

V. Mina får lyssnar till min röst, säger Herren.
Jag känner dem, och de följer mig.

Evangelium

Joh 10:22–30

Tempelinvigningsfesten inföll i Jerusalem. Det var vinter, och Jesus gick omkring i Salomos pelarhall i templet. Då omringade judarna honom och sade: »Hur länge skall du hålla oss i ovisshet? Om du är Messias, så säg det öppet.« Jesus svarade: »Jag har sagt er det, men ni tror det inte. Gärningarna som jag gör i min faders namn vittnar om mig. Men ni tror inte, därför att ni inte hör till mina får. Mina får lyssnar till min röst, och jag känner dem, och de följer mig. Jag ger dem evigt liv, och de skall aldrig någonsin gå under, och ingen skall rycka dem ur min hand. Vad min fader har gett mig är större än allt annat, och ingen kan rycka det ur min faders hand. Jag och Fadern är ett.«

ONSDAG DEN 10 MAJ

Läsning

Apg 12:24 – 13:5a

Guds ord fortsatte att sprida sig och tillväxa. Sedan Barnabas och Saul hade fullgjort sitt uppdrag i Jerusalem, vände de tillbaka och tog då med sig Johannes som kallades Markus.

I församlingen i Antiochia fanns dessa profeter och lärare: Barnabas, Symeon som kallades Niger, Lucius från Kyrene, Manaen, som var uppfostrad tillsammans med tetrarken Herodes, samt Saul. Medan de en gång höll gudstjänst och fastade, sade den helige Ande till dem: »Avdela Barnabas och Saul för den uppgift som jag har kallat dem till.« Efter fasta och bön lade de sina händer på dem och skickade i väg dem.

Dessa båda, som alltså sändes ut av den helige Ande, for ner till Seleukia, och därifrån seglade de till Cypern. I Salamis förkunnade de Guds ord i judarnas synagogor.

Responsoriepsalm

Ps 67:2–3, 5–6, 8 (R. 4)

R. Folken skall tacka dig, o Gud, alla folk skall tacka dig
eller: Halleluja.

Gud vare oss nådig och välsigne oss,
må han låta sitt ansikte lysa och ledsaga oss,
så att man på jorden lär känna hans väg,
bland alla hedningar hans frälsning. R.
Folkslagen skall glädja sig och jubla,
ty du dömer folken rätt,
och du leder folkslagen på jorden. R.

Folken skall tacka dig, o Gud, alla folk skall tacka dig.
Jorden har givit sin gröda.
Må Gud välsigna oss
och alla jordens ändar frukta honom.

Halleluja

Joh 8:12

V. Jag är världens ljus, säger Herren.
Den som följer mig skall ha livets ljus.

Evangelium

Joh 12:44–50

Vid den tiden ropade Jesus: »Den som tror på mig, han tror inte på mig utan på honom som har sänt mig, och den som ser mig, han ser honom som har sänt mig. Jag är ljuset som har kommit hit i världen för att ingen som tror på mig skall bli kvar i mörkret. Om någon hör mina ord men inte tar vara på dem, så dömer inte jag honom, ty jag har inte kommit för att döma världen utan för att rädda världen. Den som avvisar mig och inte tar emot mina ord, han har mött sin domare: det ord jag har talat skall döma honom på den sista dagen. Ty jag har inte talat av mig själv, utan Fadern som har sänt mig har befallt mig vad jag skall säga och vad jag skall tala. Och jag vet att hans befallning ger evigt liv. När jag talar, talar jag så som Fadern har lärt mig.«

TORSDAG DEN 11 MAJ

Läsning

Apg 13:13–25

Från Pafos seglade Paulus och hans följeslagare till Perge i Pamfylien. Där övergav Johannes dem och återvände till Jerusalem. Själva fortsatte de från Perge och kom till Antiochia i Pisidien. På sabbatsdagen gick de till synagogan och satte sig där. Efter läsningen ur lagen och profeterna lät synagogföreståndarna hälsa: »Bröder, om ni har något att säga till folkets uppbyggelse, så gör det.« Paulus reste sig, gav tecken till tystnad och sade: »Israeliter och ni som fruktar Gud, lyssna på mig. Vårt folks Gud, Israels Gud, utvalde våra fäder. Han gjorde sitt folk stort när de bodde som främlingar i Egypten, och med upplyft arm förde han dem ut därifrån.

I omkring fyrtio år sörjde han för dem i öknen, och sedan utrotade han sju folk i Kanaan och lät dem ta deras land i besittning. Allt detta tog omkring fyrahundrafemtio år. Därefter gav han dem domare, fram till profeten Samuels tid. Sedan bad de att få en kung, och Gud gav dem Saul, son till Kish och av Benjamins stam, för en tid av fyrtio år. Efter att ha avsatt denne upphöjde han David till kung över dem. Honom gav han sitt vittnesbörd: *Jag har funnit David, Ishais son, en man efter mitt sinne*, som skall förverkliga alla mina planer. Det är bland hans efterkommande som Gud enligt sitt löfte har kallat fram en räddare åt Israel: Jesus, vars framträdande Johannes förberedde genom att förkunna omvändelse och dop för hela Israels folk. Och när Johannes verk närmade sig sitt slut sade han: 'Jag är inte den som ni tror. Han kommer efter mig, och jag är inte värdig att knyta av honom sandalerna.' »

Responsoriepsalm

Ps 89:2-3, 21-22, 25, 27 (R. 2a)

R. Jag vill sjunga om Herrens nådegärningar i evighet
eller: Halleluja.

Jag vill sjunga om Herrens nådegärningar i evighet
och förkunna din trofasthet från släkte till släkte.

Jag bekänner: Din godhet varar i evighet,
din trohet står fast i himlen. R.

Jag har funnit min tjänare David
och smort honom med min heliga olja.
Min hand skall stadigt vara med honom,
och min arm skall styrka honom. R.

Min trofasthet och min nåd skall vara med honom,
och i mitt namn skall hans horn bli upphöjt.
Han skall kalla mig så: Du min fader,
min Gud och min frälsnings klippa. R.

Halleluja

Jfr Upp 1:5ab

V. Jesus Kristus, det trovärdiga vittnet,
den förstfödde från de döda,
du har älskat oss
och löst oss från våra synder med ditt blod.

Evangelium

Joh 13:16-20

När Jesus hade tvättat lärjungarnas fötter sade han till dem: »Sannerligen, jag säger er: en tjänare är inte förmer än sin herre, och en budbärare inte förmer än den som har sänt honom. Vet ni detta, är ni saliga om ni också handlar så.

Jag talar inte om er alla. Jag vet vilka jag har utvalt, men skriftens ord måste uppfyllas: *Den som åt mitt bröd lyfte sin häls mot mig.* Jag säger det redan nu, innan det sker, för att ni, när det har skett, skall tro att jag är den jag är. Sannerligen, jag säger er: den som tar emot någon som jag sänder, han tar emot mig, och den som tar emot mig, han tar emot den som har sänt mig.«

FREDAG DEN 12 MAJ

Läsning

Apg 13:26–33

När Paulus kom till Antiochia i Pisidien sade han i synagogan: »Mina bröder, ni som stammar från Abraham och alla ni här som fruktar Gud, till er har budskapet om denna räddning sänts. Ty folket i Jerusalem och deras ledare förstod inte vem Jesus var. De dömde honom och uppfyllde därigenom också de profetord som läses varje sabbat. Fast de inte kunde finna honom skyldig till något som förtjänade dödsstraff, krävde de att Pilatus skulle avrätta honom. När de hade fullgjort allt som var skrivet om honom, tog de ner honom från korset och lade honom i en grav. Men Gud uppväckte honom från de döda, och han visade sig sedan under en längre tid för dem som hade följt honom från Galileen upp till Jerusalem och som nu är hans vittnen inför folket. Vi förkunnar alltså för er detta budskap: löftet som fäderna fick har Gud infriat åt oss, deras barn, genom att låta Jesus uppstå, som det heter i andra psalmen: *Du är min son, jag har fött dig i dag.*«

Responsoriepsalm

Ps 2:6–11 (R. 7)

R. Du är min son, jag har fött dig i dag
eller: Halleluja.

»Jag själv har insatt min konung
 på Sion, mitt heliga berg.«
Jag vill kungöra hans beslut:
 Herren sade till mig: »Du är min son,
 jag har fött dig i dag. R.

Begär av mig, så skall jag ge dig folken till arvedel
 och jordens ändar till egendom.
Du skall slå dem med järnspira,
 som lerkärl skall du krossa dem.« R.

Så kom nu till förstånd, ni konungar,
 låt varna er, ni domare på jorden.
Tjåna Herren med fruktan,
 och kyss hans fötter med båvan. R.

Halleluja

Joh 14:6

V. Jag är vägen, sanningen och livet.
Ingen kommer till Fadern utom genom mig.

Evangelium

Joh 14:1-6

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Känn ingen oro. Tro på Gud, och tro på mig. I min faders hus finns många rum. Skulle jag annars säga att jag går bort för att bereda plats för er? Och om jag nu går bort och bereder plats för er, så skall jag komma tillbaka och hämta er till mig, för att också ni skall vara där jag är. Och vägen dit jag går, den känner ni.« Tomas sade: »Herre, vi vet inte vart du går. Hur kan vi då känna vägen?« Jesus svarade: »Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig.«

LÖRDAG DEN 13 MAJ

Läsning

Apg 13:44-52

En sabbat samlades så gott som hela folket från Antiochia för att höra ordet om Herren. När judarna fick se allt folket, fylldes de av avund och bemötte det Paulus sade med smädelser. Men Paulus och Barnabas svarade frimodigt: »Det var ni som först skulle få höra Guds ord förkunnas. Men när ni nu visar det ifrån er och dömer er själva ovärdiga det eviga livet, då vänder vi oss till hedningarna. Ty så har Herren befallt oss:

*Jag har gjort dig till ett ljus för hedningarna,
för att du skall bli till frälsning
intill jordens yttersta gräns.«*

När hedningarna hörde detta, blev de glada och prisade ordet om Herren. Alla som var bestämda till evigt liv kom till tro, och ordet om Herren fördes ut i hela den trakten. Men judarna hetsade upp de gudfruktiga kvinnorna av förnäm familj och de ledande männen i staden. De fick i gång en förföljelse mot Paulus och Barnabas och drev bort dem från området. De båda skakade dammet av sina fötter mot dem och gick till Ikonion. Och lärjungarna uppfylldes alltmer av glädje och helig ande.

Responsoriepsalm

Ps 98:1-4 (R. 3cd)

R. Alla jordens ändar har sett hur vår Gud frälser
eller: Halleluja.

Sjung en ny sång till Herrens ära,
ty han har gjort under.
Han har vunnit seger med sin högra hand
och med sin heliga arm. R.

Herren har låtit sin frälsning bli känd,

han har uppenbarat sin rättfärdighet
för hedningarnas ögon.
Han har tänkt på sin nåd och trofasthet mot Israels hus. R.

Alla jordens ändar har sett hur vår Gud frälser.
Höj jubel till Herren, alla länder,
brist ut i glädjerop och lovsjung. R.

Halleluja

Joh 8:31b–32

V. Om ni förblir i mitt ord,
är ni verkligen mina lärjungar,
och sanningen skall göra er fria, säger Herren.

Evangelium

Joh 14:7–14

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Om ni har lärt känna mig, skall ni också lära känna min fader. Ni känner honom redan nu och ni har sett honom.« Filippos sade: »Herre, visa oss Fadern, det är nog för oss.« Jesus svarade: »Så länge har jag varit tillsammans med er, och ändå känner du mig inte, Filippos? Den som har sett mig har sett Fadern. Hur kan du då säga: Visa oss Fadern? Tror du inte att jag är i Fadern och Fadern i mig? De ord jag säger er, dem talar jag inte av mig själv; Fadern är i mig och utför sina gärningar. Tro mig när jag säger att jag är i Fadern och Fadern i mig. Eller tro åtminstone för gärningarnas skull. Sannerligen, jag säger er: den som tror på mig, han skall utföra gärningar som jag, och ännu större. Ty jag går till Fadern, och vad ni än ber om i mitt namn, skall jag göra, så att Fadern blir förhärligad genom Sonen. Om ni ber om något i mitt namn, skall jag göra det.«

FEMTE PÅSKSÖNDAGEN DEN 14 MAJ

Första läsningen

Apg 6:1–7

Då lärjungarnas antal ständigt växte, började de grekisktalande judarna klaga över att de infödda judarna åsidosatte deras änkor vid den dagliga utspisningen. De tolv kallade samman alla lärjungarna och sade: »Det är inte riktigt att vi skall försumma Guds ord för att ordna med måltider. Nej, bröder, välj ut sju män bland er som har gott anseende och är fyllda av ande och vishet, så sätter vi dem till sådana uppgifter. Då kan vi själva ägna oss helt åt bön och åt ordets tjänst.« Alla de församlade gillade förslaget, och de valde Stefanos, en man fylld av tro och helig ande, Filippos, Prochoros, Nikanor, Timon, Parmenas och Nikolaos, en proselyt från Antiochia, och förde dem fram till apostlarna, som bad en bön och lade sina händer på dem.

Guds ord vann spridning, och antalet lärjungar i Jerusalem steg kraftigt. Även en stor mängd präster började omfatta tron.

Responsoriepsalm

Ps 33:1–2, 4–5, 18–19 (R. jfr 22)

R. Herre, låt din nåd vila över oss, ty vi hoppas på dig
eller: Halleluja.

Jubla över Herren, ni rättfärdiga!
De redbara skall sjunga hans lov.
Tacka Herren till lyrans klang,
spela på tiosträngad harpa! R.

Herrens ord är att lita på,
han handlar alltid trofast.
Rätt och rättfärdighet älskar han,
Herrens kärlek fyller hela jorden. R.

Herren vakar över dem som fruktar honom,
över dem som hoppas på hans nåd,
han räddar dem från döden
och håller dem vid liv i hungertid. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 630

Andra läsningen

1 Pet 2:4-9

När ni kommer till honom, den levande stenen, ratad av människor men utvald av Gud och ärad av honom, då blir också ni till levande stenar i ett andligt husbygge. Ni blir ett heligt prästerskap och kan frambära andliga offer som Gud vill ta emot tack vare Jesus Kristus. Det står ju i skriften: *Se, på Sion lägger jag en hörnsten, utvald och ärad; den som tror på den skall inte stå där med skam. Äran tillfaller alltså er som tror. Men för dem som inte tror har stenen som husbyggarna ratade blivit en hörnsten, en sten som de snavar på, en klippa som de stöter emot. De stöter emot därför att de inte lyder ordet. Så är det förutbestämt för dem.*

Men ni är ett utvalt släkte, kungar och präster, ett heligt folk, Guds eget folk som skall förkunna hans storverk. Han har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus.

Halleluja

Joh 14:6

V. Jag är vägen, sanningen och livet.
Ingen kommer till Fadern utom genom mig.

Evangelium

Joh 14:1-12

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Känn ingen oro. Tro på Gud, och tro på mig. I min faders hus finns många rum. Skulle jag annars säga att jag går bort för att bereda plats för er? Och om jag nu går bort och bereder plats för er, så skall jag komma tillbaka och hämta er till mig, för att också ni skall vara där jag är. Och vägen dit jag går, den känner ni.« Tomas sade: »Herre, vi vet inte vart du går. Hur kan vi då känna vägen?« Jesus svarade: »Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till

Fadern utom genom mig. Om ni har lärt känna mig skall ni också lära känna min fader. Ni känner honom redan nu och ni har sett honom.« Filippos sade: »Herre, visa oss Fadern, det är nog för oss.« Jesus svarade: »Så länge har jag varit tillsammans med er, och ändå känner du mig inte, Filippos? Den som har sett mig har sett Fadern. Hur kan du då säga: Visa oss Fadern? Tror du inte att jag är i Fadern och Fadern i mig? De ord jag säger er, dem talar jag inte av mig själv; Fadern är i mig och utför sina gärningar. Tro mig när jag säger att jag är i Fadern och Fadern i mig. Eller tro åtminstone för gärningarnas skull. Sannerligen, jag säger er: den som tror på mig, han skall utföra gärningar som jag, och ännu större.«